

Sygn. akt. II K 33/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: stażysta Milena Biegniewska

w obecności Krzysztofa Dębskiego prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wlkp.

po rozpoznaniu w dniach: 10 stycznia 2017 r., 21 lutego 2017 r., 17 maja 2017 r., 8 sierpnia 2017 r., 31 października 2017 r., 9 stycznia 2018 r. i 28 lutego 2018 r.

sprawy:

S. S. (1) – syna E. i J. z domu K., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

1. w nieustalonych dniach około 2001 r. w K. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu brał udział we wprowadzeniu do obrotu substancji psychotropowych w ten sposób, że celem wprowadzenia do obrotu poprzez sprzedaż innym osobom udzielił M. T. co najmniej 0,5 kg marihuany

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k.

2. w nieustalonych dniach na przełomie lat 2001 – 2002 r. w K. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu brał udział we wprowadzeniu do obrotu substancji psychotropowych w ten sposób, że celem wprowadzenia do obrotu poprzez sprzedaż innym osobom nabył od M. T. w transakcjach jednostkowych od 0,5 do 1 kg, co najmniej 5 kg marihuany i 2 kg amfetaminy

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. w nieustalonych dniach w pierwszej połowie 2002 r. w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu brał udział we wprowadzeniu do obrotu substancji psychotropowych w ten sposób, że celem wprowadzenia do obrotu poprzez sprzedaż innym osobom udzielił M. P. (1) co najmniej 100 gram marihuany w transakcjach jednostkowych po 10 gram za kwotę łącznie około 2.100 zł

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4. w nieustalonych dniach w latach 2004-2006 w K. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu

osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu udzielił A. K. (1) ps. K. co najmniej 15 gram marihuany za kwotę łączną 450 zł po 30 zł za gram opisanej substancji

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. w okresie od początku maja 2004 r. do co najmniej kwietnia 2006 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. K. (2) i K. C. mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych w wyniku wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w tym również w drodze wewnątrzspółnotowego nabycia narkotyków na terenie H., a następnie przywozu ich do P. i R. N. oraz wprowadzenia do obrotu na terenie P. w skład której wchodził: A. H. (1), A. H. (2), E. B., D. P., P. G., P. S., A. K. (1) i inne osoby

tj. o przestępstwo z art. 258§1 k.k.

I. Oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonych dniach w okresie od 24 lutego 2001 r. do przełomu roku 2001 i 2002 w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że:

- co najmniej trzykrotnie zbył M. T. środek odurzający w postaci marihuany w jednostkowych ilościach co najmniej 200 gramów, łącznie co najmniej 600 gramów za kwotę co najmniej 7.800 złotych,
- we wskazanym wyżej okresie nabył od M. T. w ramach co najmniej kilku transakcji łącznie co najmniej 5 kilogramów środka odurzającego w postaci marihuany za kwotę co najmniej 65.000 zł oraz co najmniej 2 kilogramy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę co najmniej 14.000 złotych, celem dalszego zbycia tych środków i substancji innym osobom,

to jest przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 65§1 k.k.

i art. 64§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 33§1 i 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 8 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

II. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści osiągniętej z popełnienia przypisanego mu w punkcie I przestępstwa w kwocie 7.800 (siedmiu tysięcy ośmiuset) złotych.

III. Oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonych dniach w okresie od 12 września 2001 r. do 12 września 2002 r. w K. działając w krótkich odstępach w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, że co najmniej dwukrotnie zbył M. P. (1) ten środek odurzający w jednostkowych ilościach po 10 gramów, łącznie co najmniej 20 gramów za kwotę 360 złotych, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 33§1 i 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 8 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

IV. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści osiągniętej z popełnienia przypisanego mu w punkcie III przestępstwa w kwocie 360 (trzystu sześćdziesięciu) złotych.

V. Oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonych dniach w latach od 2004 r. do 2006 r. w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, udzielił A. K. (1) co najmniej jedenastokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany w ilościach jednostkowych co najmniej 1 grama, łącznie co najmniej 11 gramów za kwotę co najmniej 330 złotych, przy czym przyjmuje, że zachowanie to stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści osiągniętej z popełnienia przypisanego mu w punkcie V przestępstwa w kwocie 330 (trzystu trzydziestu) złotych.

VII. Oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 24 lutego 2001 r. do kwietnia 2006 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, a także wewnątrzspółnotowego nabycia tych środków i substancji oraz wprowadzaniu ich do obrotu na terytorium P. w skład której wchodził: P. S., A. K. (1), M. T., M. P. (2) i inne ustalone osoby oraz kierowały nią inne ustalone osoby, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

VIII. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. oraz art. 86§1 k.k. łączy orzeczone w punktach I, III, V i VII kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu S. S. (1) karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

IX. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. oraz art. 86§1 i 2 k.k. łączy orzeczone w punktach I i III kary grzywny i wymierza oskarżonemu S. S. (1) karę łączną 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

X. Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz. U. t.j. z 2009 roku, Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.), art. 618§1 pkt 11 k.p.k. oraz § 17 ust. 2 pkt 5 w zw. z § 20 i § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714 z późn. zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 1824,65 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu.

XI. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki oraz opłatę w kwocie 1.400 złotych.

SSO Robert Rafał Kwieciński

Sygn. akt II K 33/16

UZASADNIENIE

M. T. ps. (...) w okresie od połowy 2002 roku do kwietnia 2006 roku brał udział w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci kokainy, marihuany, haszyszu, amfetaminy i tabletek ekstazy. Ponadto w okresie od 2002 r. do 2005 r. dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci tabletek ekstazy. Czynów tych dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa, określanej jako (...) i funkcjonującej na terenie K. i innych miejscowości na terenie woj. (...) (k. 100-114).

Wyżej wskazana grupa przestępcza funkcjonowała co najmniej od 1999 r., kierowali nią K. C. ps. (...) i J. K. (1) ps. (...) oraz inne osoby. Niższą pozycję zajmował: A. H. (2), ps. (...) H.”, a następnie osoby takie jak: E. B. ps. (...), D. P. ps. (...) Pacan”, K. P. ps. (...), mężczyzna o pseudonimie (...), M. T. ps. (...), mężczyzna o pseudonimie (...). Na jeszcze niższym poziomie w opisywanej grupie ulokowani byli: P. S., K. K., S. S. (1) ps. (...), nieżyjący już S. W. ps. (...), S. Ł., W. P. ps. (...), osoba o pseudonimie (...). Na jeszcze niższym poziomie w hierarchii znajdowali się dealerzy: T. S. (1) ps. (...), S. M. ps. (...), osoba o ps. (...), K. M., osoby o pseudonimach (...), (...), P., (...), T. W. ps. (...), (...), (...), ‘M.’, (...), A. K. (1), T. Ł., (...), (...) i (...) (k. 317 i 336v). Do grupy tej należał też M. P. (1) (k. 303v i 395).

P. M. ps. (...) albo (...) kierował opisaną grupą (...) oraz innymi zorganizowanymi grupami przestępczymi funkcjonującymi w K. (k. 317v).

S. S. (1) pseudonim (...) brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, także wewnątrzspółnotowego nabycia tych środków i substancji oraz wprowadzaniu ich do obrotu na terytorium P. określanej jako (...), w okresie od 24 lutego 2001 r., kiedy to został zwolniony z Zakładu Karnego w G. (k. 2-7 teczki osobowej nr 153) do kwietnia 2006 r. (k. 32, 276, 303v, 336 i 395). W tym okresie oskarżony brał udział w zdarzeniach – starciach (tzw. zadymach) grupy Placków z innymi grupami przestępczymi na terenie K., w szczególności dotyczyło to grupy (...) (k. 336v, 337v-338 i 395). Wymieniony spotykał się z innymi członkami grupy w lokalach gastronomicznych w K. (k. 276, 304 i 395v). Z powodu konfliktów w grupie przestępczej w okresie weekendu majowego w 2003 r. nieustalony sprawca, który przyjechał do K. z W. przy użyciu noża uszkodził nogę – przeciął ścięgna pod kolanem – S. S. (1), po tym zajściu wymieniony przeszedł operację w szpitalu w P. i ma stwierdzoną lekką niepełnosprawność (k. 39, 267v-268, 303v, 337 i 396). Sprawca w/w obrażenia ciała przyjechał do K. na prośbę P. M..

M. T. poznał S. S. (1), gdy opuścił on w 2001 r. zakład karny. Wymienieni brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej (...), zbierali się na w/w „zadymy”, a ponadto uczestniczyli w obrocie narkotykowym – to jest zbywali sobie wzajemnie środki odurzające i substancje psychotropowe (k. 7 i 395). W okresie od 24 lutego 2001 r. (od opuszczenia zakładu karnego) do przełomu roku 2001 i 2002 S. S. (1) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że co najmniej trzykrotnie zbył M. T. środek odurzający w postaci marihuany w jednostkowych ilościach co najmniej 200 gramów, łącznie co najmniej 600 gramów za kwotę co najmniej 7.800 zł, to jest 13 zł za jeden gram (k. 7, 395v i 397); w/w nabywca marihuany zajmował się jej dalszą odsprzedażą; ponadto oskarżony w we wskazanym wyżej okresie nabył od M. T. w ramach co najmniej kilku transakcji łącznie co najmniej 5 kilogramów środka odurzającego w postaci marihuany za kwotę co najmniej 65.000 zł oraz co najmniej 2 kilogramy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę co najmniej 14.000 zł, to jest 7 zł za 1 gram; celem dalszego zbycia tych środków i substancji innym osobom. Narkotyki wyżej wskazane były przekazywane w pobliżu bloków, w których mieszkali M. T. i S. S. (1) (k. 7 i 395-397).

S. S. (1) i M. P. (1) znali się, ponieważ mieszkali na jednym z osiedli w K.. Brali oni udział w zorganizowanej grupie przestępczej (...). Ponadto W okresie od 12 września 2001 r. do 12 września 2002 r. S. S. (1) działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, że co najmniej dwukrotnie zbył M. P. (1) ten środek odurzający w jednostkowych ilościach po 10 gramów, łącznie co najmniej 20 gramów za kwotę 360 złotych, to jest po 18 złotych za jeden gram (k. 304v). M. P. (1) zajmował się dalszą odsprzedażą marihuany (k. 303v). Wcześniej wymieniony nabywał narkotyki od nieżyjącego już S. W., ale

gdy ten ostatni udawał się do zakładu karnego, poinformował M. P. (1), aby odbiegał marihuanę od S. S. (1). S. W. był pozbawiony wolności od 12 września 2001 r. do 28 stycznia 2005 r. (k. 307-313), a więc okres współpracy oskarżonego z M. P. (1) rozpoczął się od w/w daty początkowej – to jest 12 września 2001 r., trwał on maksymalnie rok – to jest do 12 września 2002 r. (k. 23v, 27 i 303v i 304).

W pobliżu S. S. (1) mieszkał też A. K. (1), początkowo wymienieni znali się tylko z widzenia, a następnie w latach 2003-2004 r. po przystąpieniu do grupy Placków ostatniego z tych mężczyzn, spotykali się jako osoby biorące udział tej zorganizowanej grupy przestępczej. W tym czasie oskarżony miał już silną pozycję w przedmiotowej grupie (k. 275v). W nieustalonych dniach w latach od 2004 do 2006 r. w K. S. S. (1) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu udzielił A. K. (3) co najmniej jedenastokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany w ilościach jednostkowych co najmniej 1 grama, łącznie co najmniej 11 gramów za kwotę co najmniej 330 złotych – to jest 30 złotych za 1 gram. A. K. (1) kupował od S. S. (1) marihuanę tylko na własny użytek (k. 32, 37 i 275-276).

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie II K 15/08 M. T. został skazany za przestępstwa:

- z art. 258§1 i 3 k.k. polegające na tym, że w okresie od połowy 2002 r. do kwietnia 2006 r. wspólnie z A. W., P. M. oraz inną ustaloną osobą brał udział w kierowaniu zorganizowaną grupą przestępczą działającą w K. i innych miejscowościach na terenie woj. (...) mającą na celu dokonywanie wewnątrzspółnotowego nabycia i wprowadzenia do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowych oraz uczestniczenie w takim obrocie, udzielaniem innym osobom takich środków i substancji w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. popełnione w okresie od połowy 2002 r. do kwietnia 2006 r. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej na karę grzywny 300 stawek dziennych po 200 złotych jedna stawka,

- z art. 55 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 12 k.k. popełnione w okresie od 2002 r. do 2005 r. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej na karę 150 stawek dziennych grzywny po 200 złotych jedna stawka,

- art. 59 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem za czyny z art. 258§1 i 3 k.k. oraz z art. 55 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazany został A. W., a także J. B. i T. S. (2) z art. 258§1 k.k., z art. 55 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. oraz z art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k., M. K., K. D. (2) z 258§1 k.k. oraz art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., A. K. (4) z art. 56 ust. 1 i 3 w/w ustawy, S. Ł. z art. 258§1 k.k., K. P. z art. 258§1 k.k. i art. 55 ust. 1 i 3 w/w ustawy w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k., P. M. z art. 258§1 i 3 k.k. (k. 100-114).

S. S. (1) urodził się w dniu (...) w K.. Jest kawalerem, ojcem dwuletniego dziecka (k. 47 i 267). Posiada na utrzymaniu konkubinę i dziecko. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest elektromechanikiem. Pracuje w (...) Sp. z o.o. w K. jako sprzedawca części zamiennych, zarabia 2.000 złotych miesięcznie netto. Jest właścicielem mieszkania znajdującego się w K. na Osiedlu (...) (k. 80-82). Jak wynika z ustaleń kuratora sądowego i Policji, w miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię (k. 80-82 i 271).

Był wcześniej dwukrotnie karany:

Wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1) we wskazanym wyżej zakresie były sprzeczne z zeznaniami czterech świadków: M. T., M. P. (2), A. K. (1) i P. S.. Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich tych świadków z przyczyn, które zostaną opisane w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Ponadto relacja oskarżonego we fragmencie, w którym podał, że obrażeń nogi doznał podczas wypadku komunikacyjnego pozostawał w sprzeczności z zeznaniami wszystkich wyżej wskazanych świadków. Zdaniem Sądu, świadkowie ci niezależnie od siebie opisali okoliczności w jakich nieustalony sprawca z W. zadał oskarżonemu obrażenia w klubie (...) w K.. Okoliczność ta nie obciążała oskarżonego, podczas tego zdarzenia był on pokrzywdzonym, a świadkowie w sposób przekonujący, zgodny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego opisali okoliczności i powody zajścia. Jest przy tym oczywiste, iż oskarżony jako osoba biorąca udział w grupie przestępczej nie zgłosił tego zdarzenia organom ścigania ani nie podał w szpitalu prawdziwych okoliczności jego powstania.

Oskarżony podał, że świadkom M. P. (1), M. T. i A. K. (1) groziła kara i zeznania złożyli, żeby się wybielić. Twierdzenie takie jest nieprzekonujące, ponieważ świadek M. T. został skazany w sprawie II K 15/08 tut. Sądu, w której akt oskarżenia został złożony w 2008 r., a zeznania w Prokuraturze Okręgowej w Ostrowie W., zawierające m.in. informacje dot. S. S. (1) złożył w dniu 30 czerwca 2010 r. (k. 4-18 i 100-114). Po drugie w toku przewodu sądowego przesłuchany został kolejny świadek – P. S., który szczegółowo opisał strukturę grupy przestępczej Placków i usytuowanie w niej oskarżonego. Po trzecie wszyscy czterej w/w świadkowie złożyli wyjątkowo obszerne wyjaśnienia i zeznania, opisali w niej okoliczności popełnienia wielu poważnych przestępstw, udział w nich co najmniej kilkudziesięciu sprawców, czyny oskarżonego S. S. (1) były w tym kontekście o tyle nieistotne, że w żaden sposób nie mogły wpłynąć na sytuację procesową tych świadków. Po czwarte oskarżony przyznał, że zna powołanych świadków i nie wskazywał, aby miał z nimi jakiegokolwiek konflikty, które mogłyby powodować, iż chcieliby oni obciążyć go w toku niniejszego procesu karnego.

Reasumując: relacja oskarżonego okazała się sprzeczna z innymi dowodami, z zasadami doświadczenia życiowego, nieprzekonująca i nielogiczna. Wyjaśnienia te obliczone były, zdaniem Sądu, na uniknięcie grożącej oskarżonemu odpowiedzialności karnej.

Zeznaniom świadka **M. T.** Sąd dał w całości wiarę. Były one stałe, konsekwentne, logiczne, przekonujące oraz prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego.

Należy podkreślić, iż już w dniu 23 listopada 2006 r. podczas przesłuchania w Prokuraturze Okręgowej we Wrocławiu M. T. wskazywał na udział osoby o pseudonimie (...) w zorganizowanej grupie przestępczej (...) (VIDE: k. 151 wers 21 od dołu). Świadek wskazał wówczas też na A. K. (1) i T. Ł., ale przesłuchujący nie dopytywał odnośnie tych osób i nie zostali oni objęci śledztwem prowadzonym przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu, a dopiero wszczętym w późniejszym okresie w Prokuraturze Okręgowej w Ostrowie Wlkp. W tym zakresie znajdują więc potwierdzenie zeznania świadków M. T. i M. P. (1) odnośnie tego, iż śledztwo Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu skupione było na produkcji tabletek ekstazy oraz wewnątrzspółnotowym nabyciem narkotyków – to jest przemieszczaniem ich z H. do P. a pozostałe kwestie miały być wyjaśnione w późniejszym okresie.

W ocenie Sądu zeznania M. T. wskazują więc na oskarżonego S. S. (1) konsekwentnie poczynszy od 2006 r., przy czym wyczerpujące zeznania zostały złożone odnośnie kilkudziesięciu osób, m.in. S. S. (1), w Prokuraturze Okręgowej w Ostrowie Wlkp. w dniu 30 czerwca 2010 r.

Odnośnie udziału oskarżonego S. S. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej (...) zeznania świadka M. T. w pełni korespondowały i uzupełniały się wzajemnie z zeznaniami pozostałych świadków: A. K. (1), M. P. (1) i P. S..

Podkreślić jednocześnie należy, że świadek M. T. nie miał żadnych powodów, aby niezgodnie z prawdą pomówić S. S. (1). W sprawie prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu M. T. złożył wyjaśnienia i zeznania obciążające co najmniej kilkadziesiąt osób, w tym sprawców, którzy mieli założyć i kierować grupą mającą na celu popełnianie przestępstw opisanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Pomówienie jeszcze jednej osoby – S. S.

(1) w żaden sposób, zdaniem Sądu, nie wpłynęło na możliwość skorzystania przez M. T. z nadzwyczajnego złagodzenia kary w sprawie, w której został on już prawomocnie skazany. W niniejszej sprawie w dniu 22 lutego 2018 r. świadek M. T. został przesłuchany w miejscu zamieszkania już po wydaniu i uprawomocnieniu się wyroku w sprawie II k 15/08 tut. Sądu.

Dodać należy, że M. T. szczerze przyznał, iż sam obracał hurtowymi ilościami narkotyków, a S. S. (1) uczestniczył w kilku transakcjach, co prawda brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, ale nie był osobą agresywną, nie ma z nim żadnych porachunków. Zeznania tego świadka nie były więc jednostronne ani tendencyjne.

Sąd dostrzegł, iż w relacji świadka M. T. zawarta jest nieścisłość dotycząca tego, czy kupił on od S. S. (1) marihuanę raz w ilości 0,5 kg, czy też było tych transakcji kilka. Będąc przesłuchanym w dniu 22 lutego 2018 r. w miejscu zamieszkania w obecności prokuratora, oskarżonego i obrońcy świadek stanowczo i konsekwentnie podawał, że wielokrotnie kupował marihuanę od oskarżonego, a w protokole z 30 czerwca 2010 r. mowa jest o jednorazowym kupieniu 0,5 kg marihuany (k. 7 i 395). Po dokonaniu analizy tych zeznań sąd uznał, iż miało miejsce kilka transakcji, a więc co najmniej trzy w ilości po co najmniej 200 gram marihuany. Świadek podał bowiem, że jednorazowo najmniejsza ilość to 200 gram marihuany. Ponadto zdaniem Sądu w dniu 30 czerwca 2010 r. wypowiedź świadka nie została precyzyjnie zapisana. Wskazał on bowiem, iż z chłopakiem o ps. (...) nazwisko chyba S. z trzeciego osiedla handlował narkotykami, „(...)my kupowaliśmy i sprzedawaliśmy sobie towar wzajemnie w zależności, który z nas go miał i w jakiej cenie(...)”. Z tego zdania wynika, że świadek sprzedawał oskarżonemu i kupował od oskarżonego narkotyki, nie były to jednorazowe sytuacje ani w przypadku sprzedaży ani w przypadku kupna. W dalszej części nieprecyzyjnie zawarto zapis o jednorazowym kupnie 0,5 kg narkotyków. W ocenie Sądu, ta rozbieżność wyniknęła z tego, iż protokół z dnia 30 czerwca 2010 r. był bardzo obszerny i dotyczył on wielu innych sprawców, fragment dotyczący S. S. (1) był jedynie niewielką częścią tego protokołu liczącego w sumie 15 stron, wątek dot. oskarżonego obejmowała niespełna pół strony. Dopiero w dniu 22 lutego 2018 r. świadek M. T. został szczegółowo przesłuchany odnośnie zarzutów oskarżonego S. S. (1). Co do zasady – tego, iż oskarżony brał udział w obrocie narkotykami oraz brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej – zeznania w/w świadka były konsekwentne i jednoznaczne.

Wreszcie Sąd chciałby podkreślić, iż relacje M. T. zostały zweryfikowane w sposób wskazany w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07.10.1998 r. II AKA 187/98. Weryfikacja ta pozwoliła na stwierdzenie, iż:

- informacje podane przez tego świadka znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków M. P. (1), A. K. (1) i P. S.,
- M. T. złożył te zeznania spontanicznie, gdy organy ścigania nie miały wiedzy o oskarżonym S. S. (1), przy czym wskazywał na niego już w w/w protokole z 23 listopada 2006 r.,
- M. T. nie musiał obciążać S. S. (1), gdyby nie brał on udziału w grupie przestępczej i obrocie narkotykami, ponieważ w swoich relacjach obciążył kilkadziesiąt innych osób, które miały uczestniczyć w obrocie narkotykami, także ich wewnątrzspółnotowym nabyciu, ponadto świadek został prawomocnie skazany przed złożeniem zeznań w dniu 22 lutego 2018 r.,
- co do zasady relacja M. T. była konsekwentna i zgodna, co do wyżej wskazanej nieścisłości to okazała się ona w ocenie sądu sprzecznością pozorną i nieistotną,
- relacja ta pochodziła od przestępcy, jednakże okoliczność ta nie może powodować, iż takie źródła dowodowe jedynie z tej przyczyny miałyby być wykluczone, w takiej sytuacji prowadzenie postępowań karnych przeciwko grupom przestępczym, gdzie praktycznie nie ma innych dowodów, byłoby niemożliwe,
- udzielając informacji M. T. sam siebie również obciążył, podając okoliczności, które nie były znane prokuratorowi.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka **M. P. (1)**, który nabył co najmniej dwukrotnie od S. S. (1) po 10 gramów marihuany. Także zeznania tego świadka co do istoty – to jest tego, iż nabywał od oskarżonego marihuanę w okresie po pozbawieniu wolności jego wcześniejszego dostawcy S. W. – były stałe i konsekwentne.

Odnośnie udziału S. S. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej zeznania świadka korespondowały w pełni z relacjami M. T., A. K. (1) i P. S.. Także M. P. (1) w zeznaniach swoich opisał działalność przestępczą co najmniej kilkudziesięciu sprawców obracających dużymi ilościami narkotyków, zrelacjonowanie dodatkowo zachowania S. S. (1), które dotyczyło kilkudziesięciu gram marihuany nie miało więc żadnego wpływu na ewentualną sytuację procesową świadka. Ponadto zeznania świadka znalazły oparcie w dowodach z dokumentów w postaci informacji z systemu N.-Sad dot. okresów w jakich S. W. był pozbawiony wolności (k. 307-313).

Wskazać też należało, że drobne w istocie nieścisłości zawarte w zeznaniach świadka M. P. (1), dotyczące ilości transakcji nie pozbawiały przymiotu wiarygodności jego relacji. Zważyć bowiem należy, iż świadek uczestniczył na przestrzeni wielu lat w wielu transakcjach narkotykowych, w których uczestniczyła bardzo duża ilość różnych osób. W tej sytuacji to, iż świadek nie pamiętał szczegółów dotyczących liczby transakcji z oskarżonym, nie może dziwić, a wręcz potwierdza, iż świadek zeznawał spontanicznie, nie przygotowując swoich relacji na użytek niniejszego procesu karnego. Sąd rozstrzygnął te rozbieżności przyjmując minimalną ilość marihuany podawaną przez świadka M. P. (1) – 20 gramów w dwóch transakcjach po 10 gramów (k. 23v, 27v i 304v).

Na przymiot wiarygodności zasługiwały w pełni zeznania świadka **A. K. (1)**, który nabył od oskarżonego na własny użytek łącznie co najmniej 11 gramów marihuany w jednostkowych transakcjach po 1 gramie. Zeznania tego świadka były konsekwentne, stałe, spójne, przekonujące i wysoce prawdopodobne w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego. W zakresie udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej (...) relacja ta korespondowała z zeznaniami świadków M. T., M. P. (1) i P. S.. Ponadto również ten świadek nie pozostawał w konflikcie z S. S. (1), a w swoich obszernych zeznaniach podał szczegóły dotyczące działalności przestępczej wielu osób, sprawujących również role kierownicze w grupie przestępczej. Dodatkowo świadek składając zeznania w dniu 21 lutego 2017 r. w toku rozprawy głównej był już prawomocnie skazanym (k. 275v). Należy jedynie dodać, iż sąd przyjął, że A. K. (1) nabył od S. S. (1) co najmniej 11 gramów marihuany za kwotę co najmniej 330 zł. Świadek mówił bowiem o kilkunastu transakcjach po 1 gramie marihuany. Dokonując więc również ustaleń na korzyść oskarżonego sąd przyjął 11 transakcji jako najmniejszą w przypadku przyjęcia określenia „naście”. Ponadto trzeba dodać, iż w protokole z dnia 16 maja 2016 r. zawarty jest błąd, którego źródło trudno ustalić, chodzi o zdanie: „jeżeli chodzi o S. E. to zarobiłem po 1 zł na gramie – 220 zł”(k. 36). Świadek A. K. (1) kupował przecież marihuanę od oskarżonego na własny użytek, a więc nie osiągał w tym przypadku żadnej korzyści majątkowej.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka **P. S.**, który podczas przesłuchania w dniu 29 marca 2011 r. w Prokuraturze Okręgowej w Ostrowie Wlkp. szczegółowo opisał strukturę wszystkich zorganizowanych grup przestępczych funkcjonujących w K., ich wzajemne relacje, a przede wszystkim skład osobowy i usytuowanie w hierarchii poszczególnych osób w grupie (...). Wśród czterdziestu osób biorących udział w tej grupie świadek wymienił oskarżonego, którego pozycję zlokalizował powyżej dealerów, na tym samym poziomie umieścił siebie samego (k. 317). Zeznania tego świadka były bardzo szczegółowe, przekonujące, rzeczowe i logiczne. Ponadto znalazły pełne oparcie w relacjach świadków M. T., M. P. (1) i A. K. (1). Dodatkowo świadek P. S. podczas rozprawy głównej szczerze przyznał, że nigdy nie kupował od oskarżonego narkotyków ani mu nie sprzedawał, nie był też świadkiem sytuacji, gdy oskarżony komuś innemu sprzedawał narkotyki lub je kupował. Świadek nie próbował więc przedstawić jakichś tendencyjnych przygotowanych zeznań, które miałyby obciążać S. S. (1).

Wreszcie należało powtórzyć, iż zeznania wszystkich czterech wyżej wymienionych świadków: M. T., M. P. (1), A. K. (1) i P. S. korespondowały w zakresie w jakim opisali oni okoliczności spowodowania obrażeń nogi oskarżonego.

Reasumując: Sąd nie doszukał się żadnych powodów, który uzasadniałyby odrzucenie zeznań czterech omawianych świadków.

Częściowo niewiarygodne były natomiast zeznania świadka **S. Ł.**, kolegi oskarżonego i osoby, która również brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej (...). Zdaniem Sądu, świadek ten jako bliski znajomy oskarżonego celowo zasłaniał się niewiedzą odnośnie tego, czy S. S. (1) brał udział w grupie przestępczej i uczestniczył w obrocie narkotykami. Zeznania te były sprzeczne z relacjami wszystkich wcześniej omawianych świadków. S. Ł. jako kolega

oskarżonego i osoba biorąca czynny udział w grupie (...) musiał mieć w tym zakresie chociażby szcątkową wiedzę, składając zeznania przed sądem starał się jednak w najmniejszym stopniu nie zaszkodzić S. S. (1).

W pełni przydatne były wymienione wyżej **dowody z dokumentów**, nie była one bowiem kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania karnego, a i sąd nie znalazł żadnych podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie i omówionego wyżej materiału dowodowego nie budziło żadnych wątpliwości Sądu, iż oskarżony S. S. (1) w nieustalonych dniach w okresie od 24 lutego 2001 r. do przełomu roku 2001 i 2002 w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że:

- co najmniej trzykrotnie zbył M. T. środek odurzający w postaci marihuany w jednostkowych ilościach co najmniej 200 gramów, łącznie co najmniej 600 gramów za kwotę co najmniej 7.800 złotych,
- we wskazanym wyżej okresie nabył od M. T. w ramach co najmniej kilku transakcji łącznie co najmniej 5 kilogramów środka odurzającego w postaci marihuany za kwotę co najmniej 65.000 zł oraz co najmniej 2 kilogramy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę co najmniej 14.000 złotych, celem dalszego zbycia tych środków i substancji innym osobom,

Takim zachowaniem oskarżony wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Ponadto na podstawie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego bez cienia wątpliwości ustalono, iż oskarżony w nieustalonych dniach w okresie od 12 września 2001 r. do 12 września 2002 r. w K. działając w krótkich odstępach w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, że co najmniej dwukrotnie zbył M. P. (1) ten środek odurzający w jednostkowych ilościach po 10 gramów, łącznie co najmniej 20 gramów za kwotę 360 złotych.

W ten sposób wymieniony wyczerpał również znamiona występku z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Nie mogło też budzić wątpliwości, że oskarżony S. S. (1) w nieustalonych dniach w latach od 2004 r. do 2006 r. w K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, udzielił A. K. (1) co najmniej jedenastokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany w ilościach jednostkowych co najmniej 1 grama, łącznie co najmniej 11 gramów za kwotę co najmniej 330 złotych.

W ten sposób oskarżony zrealizował wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Wreszcie oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258§1 k.k. w ten sposób, że w okresie od 24 lutego 2001 r. do kwietnia 2006 r. w K. brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, a także wewnątrzspółnotowego nabycia tych środków i substancji oraz wprowadzaniu ich do obrotu na terytorium P. w skład której wchodził: P. S., A. K. (1), M. T., M. P. (2) i inne ustalone osoby oraz kierowały nią inne ustalone osoby.

Oskarżony wyczerpał znamiona dwóch opisanych wyżej przestępstw z 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. Za występki ten odpowiada kto wbrew przepisom ustawy wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie, jeżeli przedmiotem czynu jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej.

Oskarżony zbywał M. T. marihuanę (łącznie nie mniej niż 600 gramów) oraz nabywał od niego marihuanę i amfetaminę (łącznie 5 kg marihuany i 2 kg amfetaminy). Ponadto S. S. (1) zbył M. P. (1) co najmniej 20 gramów marihuany. Zarówno M. T., jak i M. P. (1) dokonywali dalszej odsprzedaży przedmiotowych narkotyków.

Uczestnictwo w obrocie polega na przyjęciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, celem późniejszego ich przekazania innej osobie, niebędącej konsumentem. W przypadku gdy odbiorcą jest konsument zachodzi udzielenie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, tj. przestępstwa z art. 58 lub 59 wyż. pow. ustawy (por. wyroki SA w Katowicach z 27.06.2002 r., II AKa 201/02, publ. OSA 2003, nr 6, poz. 56, SA w Białymstoku z 20.03.2001 r., II AKa 34/01, publ. OSA 2002, nr 4, poz. 31 oraz Komentarz do art. 56 ustawy, T. Srogosz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2008). Uczestnictwem w obrocie jest więc też przekazanie w/w narkotyków innej osobie niebędącej konsumentem. W niniejszej sprawie nie miało miejsce natomiast wprowadzenie do obrotu, jak błędnie to opisano w akcie oskarżenia, ponieważ „wprowadzenie do obrotu” jest pierwszą transakcją związaną z przekazaniem określonej porcji narkotyków, obejmuje to wyjście poza etap wytwarzania lub uprawy. W niniejszej sprawie nie ustalono, aby oskarżony sprzedając narkotyki M. T. i M. P. (1) dopuszczał się takich pierwszych czynności dotyczących tych środków i substancji.

Dodać jeszcze trzeba, iż kupując od M. T. ilości kilkusetgramowe marihuany – a więc znaczne – S. S. (1) z pewnością nie czynił tego na własny użytek ani też w celu zbycia w ilościach detalicznych konsumentom. Czynił to w celu przekazania innym osobom nie będącym konsumentami. Wyczerpał więc znamiona uczestnictwa w obrocie.

Natomiast w okresie od 2004 r. do 2006 r. oskarżony przekazując ilości jednogramowe marihuany na własny użytek A. K. (1) wyczerpał znamiona występku z art. 59 ust. 1 i 3 pow. ustawy. W tym przypadku sąd uznał, że zachowanie S. S. (1) wyczerpało znamiona wypadku mniejszej wagi, ponieważ każdorazowo przekazywał on niewielkie ilości – po 1 gramie marihuany, która jest tzw. narkotykiem miękkim. Co prawda łącznie przy jedenastu transakcjach dało to ilość 11 gramów, ale należało też uwzględnić, iż zachowanie to było rozciągnięte w czasie obejmującym około 3 lata.

Przy tym oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a więc działał czynem ciągłym opisanym w art. 12 k.k. w odniesieniu do przestępstw przypisanych w punktach I, III i V wyroku.

Dodatkowo wymieniony uczynił sobie z popełnienia tych trzech występków stałe źródło dochodu. Wielokrotnie nabywał bowiem środki odurzające i substancje psychotropowe, następnie zbywał je innym osobom nie będącym konsumentami (M. T. i M. P.). Wielokrotnie – co najmniej 11 razy sprzedał też marihuanę A. K. (1) na jego własne potrzeby. Oskarżony osiągał w ten sposób stałe dochody w okresie popełnienia przedmiotowych przestępstw. Przy czym w tym celu nawiązał współpracę z M. T., a później M. P. (1) i A. K. (1).

Nie ulega też wątpliwości, iż przedmiotem czynów przypisanych w punktach I i III była znaczna ilość środków odurzających i substancji psychotropowych. Przedmiotem występku opisanego w punkcie I wyroku było bowiem 5,6 kg marihuany i 2 kg amfetaminy, którymi odurzyć mogło się kilkanaście tysięcy osób. W przypadku marihuany zbytej M. P. (1) w ilości 20 gram odurzyć mogło się co najmniej 40 osób – a więc kilkudziesięciu osób. Sąd uwzględnił również cel przeznaczenia tych narkotyków, które nie zostały nabyte na potrzeby własne osób nimi obracających, ale w celach handlowych. Okoliczności te przemawiają za przyjęciem znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w odniesieniu do dwóch w/w występków.

Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. polega na braniu udziału w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstwa. Zorganizowaną grupę tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie przestępstw, zarówno z góry określonych, jak i zależnie od nadarzającej się okazji. Zorganizowana grupa to coś więcej niż kilku współsprawców bądź luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. Nie jest przy tym wymagana specjalna, stała wewnętrzna struktura organizacyjna czy niezmienny skład. Istotnym jest aby grupa miała podstawy „zorganizowania”, choćby z niskim stopniem. Musi więc istnieć jakaś trwałość, więzy organizacyjne w ramach istniejącego porozumienia, planowanie popełniania przestępstwa, podział ról, czy skoordynowany sposób działania.

Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Wystarczy więc, że sprawca nie ma pewności co do celu związku, w którym bierze udział, ale przewiduje, że jest nim popełnianie przestępstw i na to się godzi.

Warunkiem niezbędnym do skazania za udział w zorganizowanej grupie jest wykazania, że taka grupa w ogóle istniała.

W realiach niniejszej sprawy, zdaniem Sądu, oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw określanej jako (...), w której uczestniczyli przesłuchani w niniejszej sprawie świadkowie: M. T., M. P. (1), P. S., A. K. (1) i S. Ł., a także wielu innych mężczyzn, którzy zostali wymienieni na str. 1 niniejszego uzasadnienia, a kierowali nią K. C., J. K. (2) i P. M.. Ponadto grupa ta funkcjonowała co najmniej od 1999 r., oskarżony brał w niej udział od 24 lutego 2001 r., kiedy to opuścił zakład karny, do kwietnia 2006 r., kiedy to świadek P. S. został zatrzymany do sprawy prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu (k. 336v).

Za przyjęciem, iż w niniejszej sprawie wyżej wymienieni tworzyli zorganizowaną grupę przemawia zaistnienie typowych cech wyżej opisanej grupy, która miała trwałą strukturę, w jej ramach każdy z uczestników miał określoną pozycję, występowało określone i trwałe kierownictwo, grupa ta zajmowała się obrotem narkotykami, ich wewnątrzspółnotowym nabyciem i wprowadzeniem do obrotu na terytorium Polski.

W tym miejscu należy podkreślić, iż fakt istnienia i funkcjonowania przedmiotowej grupy przestępczej Placków został już potwierdzony w prawomocnych wyrokach tut. Sądu, w sprawach dotyczących m.in. M. T., A. K. (1), T. Ł., S. Ł. i innych.

Pomocne w ustaleniu treści pojęcia: "zorganizowana grupa przestępcza" mogą być także oceny dokonywane z punktu widzenia psychologicznego (powiązania między członkami grupy wzajemna pomoc, ochrona, jednoczący cel zdobywania środków na utrzymanie, alkohol i rozrywki, jak też na działalność przestępczą), jak i socjologicznego (zbiorowość wyznająca wspólne wartości, zachowująca odrębność od społeczeństwa i jego struktur) – por. wyrok SA w Lublinie z dnia 23 lipca 2002 roku, II AKa 148/01, publ. Prok. i Pr. 2003, nr 4, poz. 20. Należy podkreślić, iż oskarżony uczestniczył w spotkaniach osób tworzących przedmiotową grupę w lokalach gastronomicznych, wspólnie z nimi spędzał czas. Przy tym znamienne było zdarzenie podczas, którego w wyniku konfliktu w grupie S. S. (1) w jednym z klubów w K. doznał poważnych obrażeń ciała zadanych mu przez nieustalonego sprawcę, który przyjechał do P. M. z W.. Oskarżony uczestniczył też w zbiórkach członków grupy, kiedy miało dochodzić do starć z osobami tworzącymi inne grupy przestępcze w K..

Wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 2 listopada 2004 roku, II AKa 119/04, publ. KZS 2005, z. 3, poz. 24).

Okoliczności sprawy przemawiają nadto za uznaniem, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał oni pełną świadomość nielegalności działania grupy mającej na celu popełnianie przestępstw opisanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii oraz chciał brać udział w tej grupie, zajmując pozycję w hierarchii powyżej dealerów narkotykowych.

Reasumując:

- w punkcie I wyroku Sąd uznał oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 33§1 i 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 8 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

- w punkcie III wyroku Sąd uznał oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w pierwotnym brzmieniu w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. oraz art. 33§1 i 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 8 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

- w punkcie V wyroku Sąd uznał oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie VII wyroku Sąd uznał oskarżonego S. S. (1) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

W odniesieniu do czynów z art. 56 ust. 1 i 3 pow. ustawy Sąd zastosował ustawę w pierwotnym brzmieniu, gdyż zgodnie z art. 4§1 k.k., była ona względniejsza dla oskarżonego, do dnia 8 grudnia 2011 r., przepis art. 56 ust. 3 przewidywał bowiem łagodniejszą karę pozbawienia wolności (do 10 lat – bez określenia dolnej granicy a więc było to od 1 miesiąca do 10 lat pozbawienia wolności). Ponadto zastosowano art. 33§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 8 czerwca 2010 roku, ponieważ przewidywał on maksymalną liczbę 360 stawek dziennych grzywny (obecnie jest to 540 stawek dziennych). Dodać należy, iż wobec oskarżonego mogła być zastosowana wcześniejsza ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii – z 24 kwietnia 1997 r., ale ponieważ nie była ona względniejsza dla oskarżonego, Sąd zastosował ustawę nową czyli z 29 lipca 2005 r.

W punkcie VIII wyroku sąd połączył w/w kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, a w punkcie IX połączył w/w kary grzywny i wymierzył karę łączną 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Wymierzając kary jednostkowe za wszystkie przestępstwa sąd kierował się treścią art. 53 k.k. Jako okoliczność obciążającą co do czynu z art. 258§1 k.k. sąd uwzględnił długi okres w jakim to przestępstwo zostało popełnione, ogromną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie I. Co do wszystkich czynów okolicznością obciążającą była uprzednia karalność oskarżonego.

Jako okoliczność odciążającą Sąd uznał pozytywną opinię środowiskową, którą oskarżony cieszy się w miejscu zamieszkania. Ponadto uwzględniono okoliczność, iż od popełnienia przedmiotowych przestępstw upłynęło już kilkanaście lat.

Przy wymiarze kary łącznej sąd uwzględnił to, iż przestępstwa przypisane w punktach I, III i V były to występki podobne z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a grupa przestępcza, w której udział przypisano oskarżonemu trudniła się również przestępstwami stypizowanymi w przepisach tej samej ustawy. Ponadto czyny te popełnione zostały w tym samym okresie czasu. Sąd wymierzył więc karę łączną bliższą absorpcji aniżeli kumulacji.

Zdaniem Sądu, wymierzone wobec oskarżonego kary są adekwatne do stopnia jego winy i dużej społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów. Osiągną także cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, uwzględniają ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd uwzględnił możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonego, a także okoliczność orzeczenia przypadków korzyści osiągniętych z popełnionego przestępstwa w kwocie 7.800 złotych w punkcie II, 360 złotych w punkcie IV i 330 złotych w punkcie VI.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisów powołanych w punktach X i XI wyroku.

SSO Robert Rafał Kwieciński